

Эх, был бы жив Кушнар'єв...!

Цю ностальгійну фразу запустили в Харків. Нагадує комуняцьке: « Эх, был бы жив Ильич...!»? Почує таке обиватель і з сумом скаже: « Да-а, Петрович был наш! Он бы защитил Харьков!» Від кого і як – не знає, але думати йому підказали саме так.

Соратники згадують: «...завжди робив так, щоб харків'янам жилося краще...»; принциповий, сміливий, активний реформатор... І навіть: «...управлінцям, яким був Євген Петрович, притаманне те, що вони ніколи не помирають. Вони завжди живуть серед нас...» (голова облради С.Чернов). Та написав би вже по-Маяковському: «Женя и теперь - живее всех живых...». Ну, чим не Ілліч? Дрібніше, не такий «человечище», але для провінції (оцінка Харкова Кушнар'євим) -згодиться».

Та це оспівування псує ...Кушнар'єв Є.П. (далі – КЄП): соратників обзиває – зрадниками. Чому? Судіть самі. «Помаранчеві» дні. КЄП виносить на облраду проект злочинного Рішення (кошти у держказну не відраховувати, міліцію підпорядкувати облradі, 7-й телеканал закрити і т.д.). Соратники, як один (без одного – Д.Шевчука, котрого нардеп В.Салигін клявся негайно удавити) гаряче підтримали КЄПа. Всі в ейфорії: в Харкові, як і запевняв КЄП, влада – харківська; блакитна хвиля несе В.Януковича на трон; бажане вже ось-ось.

Аж тут хресь: Президентом стає В.Ющенко. За КЄПа взялася (за ПіСУАР 1) – ГПУ. Йому погано. Він – то в лікарні, то в буцегарні. Потрібна підтримка, але «соратники» швидко і одностайно (корінь – «стайня») відмінюють своє Рішення, тобто зраджують КЄПа. Беден русский язык, чтобы выразить всю глубину нахлынувших на него чувств!

Ніколи ще КЄП не був так близько до провалу, та «всьо харошее не забиваетца»: не дарма ж Президент Ізраїлю свій перший візит в Україну розпочинав з гостин до Кушнар'єва. Та й в Кремлі сподобалось грізне кушнар'євське: «від Харкова до Києва – 480, а до Росії – 40 км.». З глибоким, але прозорим, програмним підтекстом... Ця фраза лягла на душу всім русофілам і червоним, які до того зображали КЄПа - а la Гітлер. Та на майданах ще лунало «Бандитам – тюрми». Г.Кирпа застрелився, а В.Кравченко – двічі. Б.Колесніков за ґратами. Фракція ПР посипалася, почалася паніка. «Герої» ПіСУАРу поховалися за кордоном, вождь - аж на Алтаї, у шамана (коліно заболіло, мабуть на погоду...). За КЄПа заставу внесли, та його долю на завтра не вгадала б жодна віщунка. Але ж, казав мудрець: І це минеться. Минулося. А шкода. Бо спроба утворити ПіСУАР – це була реальна загроза розчленування України і громадянської війни. Обкатано на Балканах, в Грузії. І законодавство РФ дозволяє застосування збройних сил за кордоном... Да, Кушнар'єв- не Ленін, а ПіСУАР – не Донецько-Криворізьська Радянська республіка.

Отже, став КЄП набирати силу: нардеп, трибун регіоналів. Зірка В.Ющенко згасала.

«Професор» на «пред»яві» в Москві: просить другу ходку за Булавою. Ситуація визрівала і почав КЄП поглядати на крісло №1. Аж тут...- куля в спину. Звичайно ж, - від «соратників». Далі - спецлітак з німецькими лікарями, похорони, сльози, клятви не забути, обіцянки щось перейменувати Його іменем... І знову зрада. Нічого з обіцяного. За рік про сім»ю згадали лише дзвоником В.Салигін та генерал А.Вінник. Ви не повірите і будете сміятися, але генерала у міськраді Васілій (так по – паспорту) душив вже реально. Колоритний депутат. Але, як стверджують знавці, активи Кушнар'єва «соратники» із сім»ї такі увелі. Тут вже по-чесному: їх любов була – до гроба. А далі - в гробу, без печатки, повноважень і грошей нащо він їм? Хай вибачать мене рідні Кушнар'єва за цинічний натуралізм, але як є - так є. Вони це знають краще за мене.

Так що ж залишив у спадок Кушнар'єв? Головний скарб – це люди, його школа. Та, за людей–«соратників», було сказано вище, тож, на цьому і закінчимо.

Стосовно: «...завжди робив так, щоб харків»янам жилося краще...». Нагадую: перед вікнами КЄПа пікет вчителів. Вимагають борг по зарплаті. Розподіл коштів міськрадою: вчителям – ні, О.Фельдману 50 мільярдів крб.– так. На розбудову ринку (журналіст С.Єрмаков, який висвітлив цю тему, опинився в лікарні з проламаним черепом). Але, донька і зять О.Кагановський – теж харків'яни. Тому, доньку- молодого науковця, ректор універу В.Бакіров (протеже КЄПа) призначає деканом юрфаку, а зятю (голови громади ортодоксальних іудеїв, власнику «Метрополя», «Клондайка»...) – дозвіл на відкриття нічного клубу. Але, що там клуб. Старий оперний театр, якби не «помаранчеві», - став би власністю О.Кагановського. І такий гешефт Кушнар'єв змальовував, як гуманітарну допомогу Харкову! Цей ланцюг можна довго тягнути, адже КЄП керував приватизацією майна в Харкові... До слова: і донька, і брат КЄПа - були міськдепутатами. А ще, харків'янам – підвищення тарифів, місто вночі без світла (вже забули?), «дике поле» замість заводу «Серп і молот» і в'єтнамський аквапарк - замість заводу тракторних двигунів, розвал житлово-комунального майна...

Зате – «демократ, мілий челавек...». Так, елегантний, причесаний (чим дратував комуністку А.Александровську), приємний у спілкуванні. Тільки треба згадати, як проводилися виборчі кампанії (співачка Ніна Матвієнко, думаю, ніколи не забуде тих страшних днів), як людей виганяли на мітинги, як почувалася преса, бізнес. Згадайте публічний лист-крик про спасіння життя депутата-мільйонера Ю.Кононенка до голови НДП А.Пустовойтенка з мольбою захистити його від Кушнар'єва. Невдовзі Ю.Кононенко застрелився. Єдина фігура, яка реально протистояла КЄПу – губернатор О.Масельський, але, на жаль, Олександр Степанович раптово пішов з життя.

Кажуть, Кушнар'єв був видатний, гнучкий політик. А може безпринципний? Комуністи, русофіли вимагають пам»ятник Г.Жукову, станцію метро і проспект його імені – будь ласка. Дозвіл націоналістам на установку Каміня УПА – без проблем. Козакам – Слава! Гей! А їхньому душителю –губернатору Є.Щербініну – бюст. «Спадщині» подарувати телевізор від міськради? Рухівцю А.Семенченку залу оперного на ювілей? Прийти на відкриття дошки В.Чорноволу? Та запросто! Надати приміщення безкоштовно та гроші на видання газет комуно-ветеранським і їм подібним організаціям? Тримайте. Запросити керівників українських організацій, пригощати їх шампанським, бананами, шоколадом з

розмовами про розвій національної культури, мови і одночасно сприяти М.Добкіну в проведенні провокаційного референдуму з мовного питання – це велика політика?

В релігійних питаннях смаки не міняв – Московський патріархат і ХАБАД. Прохання Київського патріархату, передати йому хоча б Св.-Успенський собор було відхилено. Сьогодні він у власності УПЦ МП. До речі, дороги до храмів в Харкові і по сьогоднішній день носять імена антихристів.

Але, головне – те, що Є.Кушнар'ов був одним з конструкторів тієї моделі життя, в якій ми сьогодні живемо: кланово-бандитсько-базарно-космополітично-несправедливої. Яка нищить і людину, і державу. Дуриє федералізмом. А головна (і лебедина) його пісня – ПіСУАР. І, якби йому і Ко вдалося її проспівати до кінця, то вмилися б ми всі кров'ю! Власною.

Тож, не треба ліпити з Є.Кушнар'ова лубочного радетеля за народ. Тим паче, тим, хто себе називає націонал – демократами, патріотами.

Голова Харківської міської організації і заступник обласної організації Народного Руху України – Олександр Денисенко

1.-Південно Східно Українська Автономна Республіка